

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 14.8.2007
KOM(2007) 470 v konečnom znení

2007/0169 (CNS)

Návrh

ROZHODNUTIE RADY

**o schválení prvního a druhého dodatku k dohovoru EHK OSN z Espoo o hodnocení
vplyvu na životné prostredie presahujúceho hranice v mene Európskeho spoločenstva**

(predložený Komisiou)

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. K podpisu dohovoru EHK OSN z Espoo o hodnotení vplyvu na životné prostredie presahujúceho hranice (ďalej len „dohovor z Espoo“) zo strany Spoločenstva a jeho členských štátov došlo 26. februára 1991. Európske spoločenstvo schválilo tento dohovor 27. júna 1997¹.
2. Na druhom zasadnutí strán v roku 2001 sa prijalo rozhodnutie II/14 o dodatku k dohovoru z Espoo. Týmto dodatkom sa definícia pojmu „verejnosť“ v článku 1 bodu x) dohovoru rozširuje tak, aby bolo jasné, že verejnosť, ktorá sa môže zúčastňovať na postupoch podľa dohovoru, zahŕňa aj občiansku spoločnosť, a to najmä mimovládne organizácie. Dohovor sa tiež stáva otvoreným na prístupenie iným ako členským krajinám EHK s podmienkou schválenia na zasadnutí strán. Rozšírenie pojmu „verejnosť“ a otvorenie dohovoru štátom mimo regiónu EHK OSN sú podstatnými nástrojmi, ako upozorniť verejnosť na otázky životného prostredia a spropagovať širšiu implementáciu a presadzovanie právnych predpisov v oblasti životného prostredia. Prvý dodatok k dohovoru teda prispieva k posilneniu a zefektívneniu politík na ochranu životného prostredia.
3. Pojem „verejnosť“ sa v práve Spoločenstva uzákonil v príslušných ustanoveniach podľa smernice 85/337/EHS o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (smernica EIA)² zmenenej a doplnenej smernicami 97/11/ES³ a 2003/35/ES⁴ a je v súlade so znením dodatku k dohovoru.
4. Na treťom zasadnutí strán v roku 2004 bol rozhodnutím III/7 prijatý druhý dodatok k dohovoru z Espoo. Týmto dodatkom dostávajú dotknuté strany možnosť zúčastniť sa na rozsahu hodnotenia, rozširuje sa zoznam činností uvedených v prílohe I dohovoru a riešia sa inštitucionálne otázky v rámci dohovoru (napr. kontrola dodržiavania, právomoci zasadnutia strán a nadobudnutie platnosti zmien a doplnení). Príslušná legislatíva Spoločenstva (smernica EIA) je v súlade s týmto dodatkom k dohovoru z Espoo, takže nedôjde k jej revízii.
5. Pri príležitosti konferencie ministrov „Životné prostredie pre Európu“ v októbri 2007 je dôležité dať najavo, že Európske spoločenstvo a jeho členské štáty sa angažujú za medzinárodnú environmentálnu politiku a spoločne podporujú ciele dohovorov o životnom prostredí uzavretých v rámci fóra EHK OSN. Okrem toho by mala fungovať koordinácia medzi členskými štátmi Spoločenstva počas týchto rokovaní aj v súvislosti s prijatím dodatkov k dohovoru z Espoo, aby Spoločenstvo a jeho členské štáty mohli pokiaľ možno súčasne uložiť ratifikačné, schvaľovacie alebo prijímacie listiny.
6. Tieto dodatky k dohovoru z Espoo by Spoločenstvo malo teraz schváliť.

¹ Rozhodnutie Rady z 27. júna 1997 o uzatvorení dohovoru o hodnotení vplyvu na životné prostredie presahujúceho hranice štátov v mene Spoločenstva (dohovor z Espoo) (návrh Ú. v. ES C 104, 24.4.1992, s. 5; neuverejnené rozhodnutie).

² Ú. v. ES [L175], [5.7.1985], s. [40].

³ Ú. v. ES [L73], [14.3.1997], s. [5].

⁴ Ú. v. EÚ [L156], [25.6.2003], s. [17].

Návrh

ROZHODNUTIE RADY

o schválení prvního a druhého dodatku k dohovoru EHK OSN z Espoo o hodnocení vlivu na životní prostředí přesahujícího hranice v rámci Evropského společenství

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 175 ods. 1, v spojení s prvou vetou prvého pododseku článku 300 ods. 2 a prvým pododsekom článku 300 ods. 3,

so zreteľom na návrh Komisie⁵,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu⁶,

keďže:

- (1) Dohovor EHK OSN z Espoo o hodnotení vplyvu na životné prostredie presahujúceho hranice (ďalej len „dohovor z Espoo“) má za cieľ stanoviť povinnosť strán hodnotiť vplyv niektorých činností na životné prostredie v počiatočných fázach plánovania a ukladá štátom všeobecnú povinnosť oznamovať, ako aj konzultovať všetky dôležité projekty, ktoré môžu mať značne nepriaznivý vplyv na životné prostredie presahujúci štátne hranice.
- (2) Európske spoločenstvo schválilo tento dohovor 27. júna 1997.
- (3) Na zasadnutí strán v roku 2001 bol prijatý dodatok k dohovoru z Espoo, ktorým sa mení definícia pojmu „verejnosť“ tak, aby do nej patrili mimovládne organizácie a iné združenia, a ktorým sa dohovor stáva otvoreným na pristúpenie krajinám mimo regiónu EHK OSN. Príslušné právo Spoločenstva, najmä smernica Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie⁷ obsahuje ustanovenia, ktoré sú v súlade s týmto dodatkom k dohovoru z Espoo.
- (4) Druhým dodatkom k dohovoru z Espoo, ktorý bol prijatý na zasadnutí strán v roku 2004, sa dotknutým stranám dáva možnosť zúčastňovať sa na rozsahu hodnotenia, rozširuje sa zoznam činností uvedených v prílohe I k dohovoru a riešia sa inštitucionálne otázky v rámci dohovoru. Týmto dodatkom sa nemení povaha

⁵ Ú. v. EÚ C [...], [...], s. [...].

⁶ Ú. v. EÚ C [...], [...], s. [...].

⁷ Ú. v. ES L 175, 5.7.1985, s. 40. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/35/ES (Ú. v. EÚ L 156, 25.6.2003, s. 17).

povinností strán, ani zoznam činností, na ktoré sa už vzťahuje príslušná legislatíva Spoločenstva, menovite smernica 85/337/EHS.

- (5) Dodatky k dohovoru z Espoo sú otvorené na ratifikáciu, schválenie alebo prijatie stranami. Európske spoločenstvo a jeho členské štáty by mali prijať potrebné kroky, aby mohli pokiaľ možno súčasne uložiť ratifikačné, schvaľovacie alebo prijímacie listiny.
- (6) Spoločenstvo by malo schváliť uvedené dva dodatky k dohovoru z Espoo,

ROZHODLA TAKTO:

Článok 1

Týmto sa v mene Spoločenstva schvaľuje prvý aj druhý dodatok k dohovoru EHK OSN z Espoo o hodnotení vplyvu na životné prostredie presahujúceho hranice.

Znenie dodatkov je pripojené k tomuto rozhodnutiu.

Článok 2

Týmto sa predseda Rady poveruje určiť v súlade s článkom 17 dohovoru z Espoo osobu splnomocnenú alebo osoby splnomocnené na uloženie schvaľovacej listiny týkajúcej sa dodatkov u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov, ktorý vykonáva funkciu depozitára.

V Bruseli [...]

*Za Radu
predseda
[...]*

DODATKY K DOHOVORU Z ESPOO O HODNOTENÍ VPLYVU NA ŽIVOTNÉ PROSTREDIE PRESAHUJÚCEHO HRANICE

PRVÝ DODATOK

Na konci článku 1 bodu x) sa za slovo osôb vkladá tento text:

„ako aj ich združenia, organizácie alebo skupiny v súlade s vnútroštátnou legislatívou alebo praxou“

V článku 17 sa za odsek 2 vkladá nový odsek tohto znenia:

„3. K dohovoru môže po schválení zasadnutím strán pristúpiť každý iný štát, ktorý nie je uvedený v odseku 2 tohto článku a ktorý je členom Organizácie Spojených národov. Zasadnutie strán sa nezaobrá žiadnou žiadosťou o pristúpenie takéhoto štátu, ani takúto žiadosť neschvaľuje, kým tento odsek nenadobudne platnosť pre všetky štáty a organizácie, ktoré boli stranami dohovoru 27. februára 2001.“

a číslovanie ostatných odsekov sa mení zodpovedajúcim spôsobom.

Na konci článku 17 sa vkladá nový odsek tohto znenia:

„7. Keď štát alebo organizácia ratifikuje, prijíma alebo schvaľuje tento dohovor, predpokladá sa, že súčasne ratifikuje, prijíma alebo schvaľuje dodatok k dohovoru stanovený v rozhodnutí II/14 prijatom na druhom zasadnutí strán“.

DRUHÝ DODATOK

V článku 2 sa za odsek 10 vkladá nový odsek tohto znenia:

„11. Ak strana pôvodu zamýšľa uskutočniť proces na zistenie obsahu dokumentácie o hodnotení vplyvu na životné prostredie, dotknutá strana by mala mať možnosť zúčastniť sa na tomto procese v primeranej miere“.

V článku 8 sa za slovo dohovorom vkladá text:

„alebo ktorýmkoľvek jeho protokolom, ktorého stranou sú“

V článku 11 sa odsek 2 písm. c) nahrádza novým pododsekom tohto znenia:

„c) vyžadujú si, ak to bude potrebné, služby kompetentných orgánov, ktoré majú skúsenosti s dosahovaním cieľov tohto dohovoru, ako aj spoluprácu s nimi“;

Na konci článku 11 sa vkladajú dva nové pododseky tohto znenia:

„g) vyhotovia v prípade potreby protokoly k tomuto dohovoru;

h) zriadia pomocné orgány, ktoré považujú za potrebné na uplatňovanie tohto dohovoru“.

V článku 14 ods. 4 sa druhá veta nahrádza novou vetou tohto znenia:

„Dodatky nadobúdajú platnosť pre strany, ktoré ich ratifikovali, schválili alebo prijali, deväťdesiaty deň po tom, čo depozitár prijme oznámenie o ich ratifikácii, schválení alebo prijatí aspoň tromi štvrtinami týchto strán.“

Za článok 14 sa vkladá nový článok tohto znenia:

„Článok 14a

Preverovanie dodržiavania ustanovení dohovoru

1. Strany preverujú dodržiavanie ustanovení tohto dohovoru na základe postupu preverovania dodržiavania, ktorý bol na zasadnutí strán prijatý ako postup, ktorý je nesporný a zameraný na podporu. Toto preverovanie vychádza z pravidelných správ predkladaných stranami, avšak nielen z nich. Na zasadnutí strán sa rozhoduje o tom, ako často strany predkladajú pravidelné správy a aké informácie majú tieto pravidelné správy obsahovať.

2. Postup preverovania dodržiavania sa môže uplatňovať na každý protokol prijatý v rámci tohto dohovoru.“

Príloha I k dohovoru sa nahrádza prílohou k tomuto rozhodnutiu;

V prílohe VI sa za odsek 2 vkladá nový odsek tohto znenia:

„3. Odseky 1 a 2 sa môžu mutatis mutandis uplatňovať na každý protokol k dohovoru.“

Príloha

ZOZNAM ČINNOSTÍ

1. Rafinérie ropy (s výnimkou závodov, ktoré vyrábajú len mazivá z ropy) a zariadenia na splyňovanie a skvapalňovanie 500 a viac metrických ton uhlia alebo bitúmenových bridlíc za deň.

2. a) Tepelné elektrárne a iné spaľovacie zariadenia s tepelným výkonom 300 MW a viac a

b) jadrové elektrárne a iné jadrové reaktory vrátane odstavovania a vyradovania takýchto elektrární a reaktorov ¹ (s výnimkou výskumných zariadení na výrobu a konverziu štiepných a obohatených materiálov, ktorých maximálny tepelný výkon nepresahuje 1 kW trvalého tepelného zaťaženia).

3. a) Zariadenia na spracúvanie vyhoreného jadrového paliva;

b) zariadenia určené:

- - na výrobu alebo obohacovanie jadrového paliva;
- - na spracovanie vyhoreného jadrového paliva alebo vysoko rádioaktívneho odpadu;
- - na konečnú likvidáciu vyhoreného jadrového paliva;
- - výhradne na konečnú likvidáciu rádioaktívneho odpadu alebo

- - výhradne na skladovanie (plánované na viac ako 10 rokov) vyhoreného jadrového paliva alebo rádioaktívneho odpadu na inom mieste ako je miesto výroby.

4. Veľké zariadenia na primárnu výrobu liatiny a ocele a na výrobu neželezných kovov.

5. Zariadenia na ťažbu azbestu, spracovanie a prepracovanie azbestu a výrobkov obsahujúcich azbest: na azbestovocementové výrobky s ročnou produkciou viac ako 20 000 metrických ton finálneho výrobku; na trecie materiály s ročnou produkciou viac ako 50 metrických ton finálneho výrobku a na iné využitie azbestu presahujúce 200 metrických ton za rok.

6. Komplexné chemické zariadenia.

7. a) Výstavba diaľnic, rýchlostných ciest 2 a diaľkových železničných tratí a letísk 3 s hlavnou vzletovou a pristávacou dráhou s dĺžkou 2 100 metrov a viac;

b) výstavba novej cesty so štyrmi alebo viac pruhmi, alebo prestavba a/alebo rozširovanie existujúcej cesty s dvoma alebo menej pruhmi na štyri alebo viac pruhov, kde takáto nová cesta, alebo prestavaný a/alebo rozšírený úsek cesty, by mali najmenej 10 km súvislej dĺžky

8. Ropovody, plynovody a potrubia na prepravu chemikálií s veľkým priemerom.

9. Obchodné prístavy, ako aj vnútrozemské vodné cesty a prístavy pre vnútrozemskú plavbu umožňujúce plavbu lodí s výtlakom viac ako 1 350 metrických ton.

10. a) Zariadenia na zneškodňovanie toxických a nebezpečných odpadov spaľovaním, chemickým spracovaním alebo skládkovaním;

b) zariadenia na zneškodňovanie iných ako nebezpečných odpadov spaľovaním alebo chemickým spracovaním s kapacitou viac ako 100 metrických ton denne.

11. Veľké priehrady a nádrže.

12. Odbery podzemných vôd alebo projekty umelého dopĺňania podzemných vôd v prípade, keď ročný objem odobratej alebo doplnenej vody dosahuje alebo je väčší ako 10 miliónov kubických metrov.

13. Výroba vzduchom sušenej buničiny, papiera a lepenky v množstve najmenej 200 metrických ton za deň.

14. Veľké lomy a veľká ťažba, získavanie a spracovanie in situ kovových rúd a uhlia.

15. Ťažba uhlíkovodíkov na voľnom mori. Ťažba ropy a zemného plynu na komerčné účely presahujúca 500 metrických ton za deň v prípade ropy a 500 000 kubických metrov za deň v prípade plynu.

16. Veľkosklady na skladovanie ropy, petrochemických a chemických výrobkov.

17. Veľkoplošné odlesňovanie.

18. a) Zariadenia na prevod zdrojov vody medzi povodiami, ak je taký prevod zameraný na prevenciu pred možným nedostatkom vody a ak množstvo prevádzanej vody presahuje 100 miliónov kubických metrov za rok a

b) vo všetkých ostatných prípadoch zariadenia na prevod zdrojov vody medzi povodiami, kde dlhoročný priemerný prietok toku, z ktorého sa má voda čerpať, presahuje 2 000 miliónov kubických metrov za rok a kde množstvo prevádzanej vody presahuje 5 % tohto prietoku.

Ani v jednom prípade sa neberie do úvahy prevod pitnej vody potrubím.

19. Čistiare odpadových vôd s kapacitou presahujúcou 150 000 ekvivalentných obyvateľov.

20. Zariadenia na intenzívny chov hydiny alebo ošípaných s viac než:

- 85 000 miestami pre brojlery;
- 60 000 miestami pre nosnice;
- 3 000 miestami pre chov ošípaných (nad 30 kg) alebo
- 900 miestami pre prasnice.

21. Výstavba nadzemných elektrických vedení s napätím 220 kV alebo viac a s dĺžkou viac než 15 km.

22. Veľké zariadenia na využívanie sily vetra na výrobu energie (veterné farmy).

1. Na účely tohto dohovoru jadrové elektrárne a iné jadrové reaktory sa prestávajú za takéto zariadenia považovať po trvalom odstránení jadrového paliva a iných rádioaktívne kontaminovaných prvkov z miesta zariadenia.

2. Na účely tohto dohovoru:

– „diaľnica“ znamená cestu, ktorá je špeciálne určená a vybudovaná na premávku motorových vozidiel, ktorá neslúži na obsluhu príslušného majetku a ktorá:

a) s výnimkou jednotlivých vymedzených miest alebo dočasne má jednotlivé jazdné pruhy pre premávku v oboch smeroch od seba oddelené deliacim pásom, ktorý nie je určený na premávku, alebo výnimočne iným značením;

b) nemá úrovňové križovanie s inou cestou, železničnou alebo električkovou traťou, alebo chodníkom a

c) je označená dopravnou značkou ako diaľnica.

– „rýchlostná cesta“ znamená cestu vyhradenú na premávku motorových vozidiel, prístupnú len cez mimoúrovňové alebo riadené križovatky, na ktorej je predovšetkým v jazdnom pruhu(-och) zakázané zastavenie a státie.

3. Na účely tohto dohovoru „letisko“ znamená letisko v zmysle definície podľa Chicagského dohovoru z roku 1944, ktorým sa ustanovuje Medzinárodná organizácia civilného letectva ICAO (príloha 14).